

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: J. M., bytem Ch., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení*, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 8.12.2014 proti rozhodnutí žalované ze dne 2.12.2014 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 8.12.2014 se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 2.12.2014 č.j. X, protože s ním nesouhlasí, neboť dle něho zdravotní stav, který stručně popsal, odpovídá invaliditě třetího stupně, tudíž byl nedostatečně zjištěn i v řízení o námitkách kvůli tomu, že se zhoršil; navrhl, aby byl znovu posouzen jeho zdravotní stav včetně připojených lékařských zpráv; závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované. (K žalobě připojil mimo jiné i kopii napadeného rozhodnutí ze dne 2.12.2014.)

*Napadeným rozhodnutím ze dne 2.12.2014 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 14.10.2014, jímž byl žalobci zvýšen stupeň invalidního důchodu dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), a dle čl. II. bodu 3 zákona č. 220/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Cheb (dále jen **OSSZ**) ze dne 24.9.2014 již není invalidní pro invaliditu prvního stupně, ale byl od 27.8.2014 uznán invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého*

zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 60%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 2.12.2014 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě z jednání ze dne 20.11.2014 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobce není invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je invalidní pro invaliditu druhého stupně a rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. A, položce 1c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 40-50%; žalobci byla přiznána s ohledem na aktuální klinický nález horní hranice a s ohledem na nároky povolání byla tato hodnota navýšena o 10% dle § 3 odst. 2 citované vyhlášky, takže celkově činí 60%, proto nebylo možno námitkám žalobce vyhovět.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Cheb vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 24.9.2014 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 20.11.2014 soud zjistil, že žalobce byl nadále uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, nešlo již o invaliditu prvního stupně, ale šlo o invaliditu druhého stupně od 27.8.2014 (*den ortopedického vyšetření*), neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. A, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 50%, která ve smyslu § 3 odst. 2 citované vyhlášky byla zvýšena o 10%, takže celkově činí 60%.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 9.1.2015 uvedla mimo jiné, že s ohledem na námitky žalobce navrhuje důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) a rozhodnutí ponechala na úvaze soudu podle závěru posudkové komise. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 2.12.2014 bylo žalobci doručeno dne 4.12.2014.

K žádosti soudu PK MPSV-pracoviště v Plzni vypracovala po jednání konaném dne 25.3.2015 posudek, když jednání byl přítomen i žalobce za účasti odborných lékařů z oboru ortopedie a neurologie, v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu druhého stupně, ale nešlo o invaliditu třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%, neboť komise hodnotila zdravotní postižení žalobce v plném souladu s posudkem OSSZ i námitkovým řízením dle kapitoly XIII., odd. A, položky 1c) přílohy vyhlášky, na horní hranici 50% a dále zvýšila o 10% podle § 3 odst. 2 vyhlášky a v tomto zvýšení především zohlednila bolestivý páteřní syndrom lumbosakrální, na podkladě degenerace plotének L1-3 a L4-5, osteoporózu páteře dle RTG, takže celková ztráta činí 60% a datum zněny stupně invalidity stanoveno také dnem 27.8.2014. Také bylo uvedeno, že komise hodnotí výsledný funkční hendikep srovnatelně - jako těžké funkční postižení dvou a více velkých nosných kloubů s nutností používat 1 - 2 opěrných prostředků, dále postižení funkce prstů LHK ve smyslu narušení úchopu prstů LHK, s výsledným omezením pohybových schopností a některých denních aktivit. Dle komise je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce zkrácení LDK o 1,5 cm,

povšechná atrofie svalstva LDK, postižení levého kyčelního kloubu ohledně statiky těžšího stupně, ohledně dynamiky středního stupně, pravý kyčelní kloub ohledně statiky lehčího až středního stupně, ohledně dynamiky středního stupně, kolenní klouby - vpravo ohledně statiky středního stupně, ohledně dynamiky lehkého stupně, vlevo - bez funkčního postižení, levý hlezenní kloub s funkčním postižením ohledně dynamiky těžkého stupně, postižení levé horní končetiny jako následek zlomeniny II. - V. metakarpu léčeno operativně s výsledným omezením flexe prstů, F do dlaně méně 3-4 cm, extenze plná, dle RTG zhojeno v dobrém postavení, síla stisku snížena, nejedná se o ztrátu úchopové schopnosti prstů LHK. Pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není obecně schopen práce spojené s větší fyzickou zátěží, práce s nutností trvalého stoje, práce s nutností delších pochůzek zejména v nerovném terénu, práce s manipulací s těžšími břemeny, práce s vyššími nároky na sílu a obratnost levé ruky, práce ve vynucené poloze, práce v nepříznivém klimatickém prostředí, je obecně schopen lehčí práce, s možností změny polohy v příznivém klimatu.

Žalobce před dožádaným Okresním soudem v Chebu dne 10.4.2015 setrval na podané žalobě a vyjádřil nesouhlas s posudkem ze dne 25.3.2015, protože není schopen výkonu práce, nyní je na úřadu práce, neboť ze zaměstnání byl na základě zprávy závodního lékaře propuštěn; i přes analgetika stále cítí bolest levé ruky, kotníku, páteře i hlavy a pro stabilitu pohybu používá při chůzi spíše obě hole a dle něho se jedná o invaliditu třetího stupně, když jeho stav se zhoršil; závěrem navrhl výslech kamaráda V. L., který mu u komise při svlékání a oblékání pomáhal.

K žádosti soudu *PK MPSV doplnila svůj posudek dne 13.5.2015* a v závěru tohoto doplnění komise uvedla, že vyhodnotila skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění posudku a neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru a trvala na tom, že žalobce byl schopen při jednání v komisi s levou rukou manipulovat, rozepnout si i zapnout knoflík na pravém rukávu, navléknout si a svléknout ponožky, zavázat boty. Při oblékání a svlékání, při manipulaci s oděvem, nebyl v komisi nikdo další přítomen a byl schopen se samostatně obléci i svléci - rovněž objektivizováno vyšetřením ortopeda v komisi; pokud by mu při svlékání a oblékání někdo další pomáhal, byl by tento fakt v posudku zaznamenán. Dále komise uvedla, že stanovila obecné pracovní kontraindikace i indikace, za nichž je žalobce schopen zaměstnání. *(Stejnopis posudku i jeho doplnění byl doručen žalobci i žalované.)*

Ústního jednán zdejšího soudu dne 12.2.2015 se žalobce také nezúčastnil, ani nepřítomnost neomluvil; soud zamítl návrh žalobce ze dne 10.4.2015 na výslech svědka V. L. jako nadbytečný, neboť rozhodujícím důkazem je posudek PK MPSV vypracovaný na základě lékařských zpráv ošetřujících lékařů žalobce dle přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. a *zástupce žalované* závěrem navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku PK MPSV a jeho doplnění, neboť žalobci se nepodařilo prokázat, že by byl invalidní pro invaliditu třetího stupně.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 2 citované vyhlášky v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. *Podmínky pro toto zvýšení byly shledány, jak shora uvedeno.*

Žalobce se podanou žalobou domáhá přiznání invalidity třetího stupně upravené v citovaném § 39 zákona. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky).

Subjektivní pocit žalobce o tom, že by mu měl být přiznán vyšší stupeň invalidity pro zjištěné zdravotní potíže, však nemůže být důvodem pro přiznání požadovaného stupně invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Požadovanou invaliditu lze pojištěnci přiznat pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě v požadovaném stupni přesvědčen.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 2.12.2014*. Pokud u žalobce dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jeho zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o změnu stupně invalidity na třetí stupeň v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři).

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti*

napadenému rozhodnutí žalované ze dne 2.12.2014 není důvodná, když napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné, neboť splňuje všechny náležitosti požadované ust. § 68 zejména v odst. 3 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.) – důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání atd. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především ze stěžejního důkazu, jímž je posudek PK MPSV ze dne 25.3.2015 a jeho doplnění ze dne 13.5.2015 vypracovaný na základě řádně zjištěného zdravotního stavu, neboť komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním, ale i po vydání napadeného rozhodnutí, tudíž byl jeho zdravotní stav dostatečně zjištěn. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, rovněž je stanoveno i omezení, které jej však nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Komise hodnotila shodně i pokles pracovní schopnosti celkem 60%, jak uvedeno shora, tudíž žalobce nedosáhl potřebných 70% této ztráty pro invaliditu třetího stupně, proto nebyl uznán invalidním pro invaliditu třetího stupně k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborných lékařů z oboru ortopedie a neurologie, jimiž byl žalobce při jednání komise orientačně vyšetřen, po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace i lékařských zpráv předložených žalobcem, když při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno i ze zjištěných diagnóz. Soud ze strany žalované neshledal žádná závažná pochybení, která by odůvodňovala požadované zrušení napadeného rozhodnutí; žalobce byl osobně přítomen všem jednáním (OSSZ, ČSSZ i PK MPSV), kdy byl posudkově hodnocen jeho zdravotní stav, přičemž rozhodující je výsledek funkčních vyšetření od odborných ošetřujících lékařů žalobce, nikoli jeho subjektivní názor. Hodnotit zdravotní stav ve vztahu k invaliditě jsou oprávněni pouze posudkoví lékaři výše uvedení, což jsou oprávněni učinit i bez osobního vyšetření pojištěnce na základě doložených výsledků odborných vyšetření, takže nedošlo ani v tomto směru k žádnému pochybení a zkrácení práv žalobce. Žalobce neprokázal, že je invalidní pro invaliditu třetího stupně, neboť i dle stěžejního důkazu, jímž je v tomto řízení posudek PK MPSV, je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně, jelikož míra poklesu pracovní schopnosti činí 60%, nikoli nezbytných minimálně 70%.

Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto *žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 2.12.2014 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, když žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro přiznání invalidity třetího stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami uplatněnými žalobcem proti rozhodnutí ze dne 14.10.2014.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího

správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 18. června 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně